

ŠAROVEC

Čtvrtletník obce Šarovy 1/2017

Letošní zima vpravdě ladovská/Foto VK

Předsilvestrovské setkání osadníků šarovského podhradí/Foto VK

STAROSTA INFORMUJE

Vážení čtenáři,

vtoupili jsme do roku 2017, do druhé poloviny mandátu šarovského zastupitelstva. Po poměrně tuhé zimě, která svými vydatnými sněhovými příděly a silným mrazem po delší době alespoň dětem umožnila sáňkovat a bruslit, se v závěru kvartálu konečně probralo jaro. To nám opět dobije energii, tolik potřebnou pro nadcházející období. Budeme to všichni potřebovat, neboť nás čeká spousta aktivit, kulturních a společenských akcí.

Pokud pomineme tradiční sbírku tříkrálovou (opět s rekordním příspěvkem od občanů), fašankové veselí a košť slivovičky, vyvrcholí přípravy na hlavní událost roku v polovině června – oslavy 90ti let vzniku SDH v Šarovech spojené se setkáním rodáků obce. Věřme, že se do příprav zapojí co nejvíce občanů a akce bude stejně jako před 5ti lety zdařilá.

Zastupitelstvo zase očekává příjemné zprávy od poskytovatelů dotací, které oslovilo na projekty zmíněné v minulém čísle zpravodaje. Pokud budeme úspěšní, během roku se zlepší prostředí v oddechových zónách a budeme připravenější na příchod případných povodní.

V dalším období mandátu tohoto zastupitelstva se budeme snažit dodržet ty plánované projekty, které jsme si vytýčili po volbách. Závěrem bych Vám chtěl popřát příjemné jarní dny a poklidné prožití svátků velikonocních.

Vše dobré vám přeje

František Langr

REPORTÁŽE

Šarovské osobnosti

Šarovští dobrovolní hasiči letos oslaví 90. výročí založení sboru. Při této příležitosti ... 7

text Jana Fuksová/foto Jan Soukup

Nejlepší výsledek šarovského stolního tenisu

Velkým úspěchem byla zakončena v pořadí již třetí sezóna šarovského áčka v třetí lize stolního tenisu... 13

text Robert Gajdůšek

Historie šarovského mlýna

Bývá zvykem, že se v Šarovci pravidelně objevují témata, která nám z různých úhlů pomáhají... 19

text Libuše Langrová/foto archiv

RUBRIKY

Obecní zastupitelstvo informuje

15. a 16. zasedání OZ 4

Naše příroda 21

Oficiální čtvrtletník
Obce Šarovy

Zpravodaj vydává Obecní úřad v Šarovech

Petr Bernatík, ŠÉFREDAKTOR

Jana Fuksová, REDAKTOR

Aleš Fuksa, REDAKTOR

Martin Fusek, Lubomír Jarcovják GRAFIK

E-mail: sarovec@sarovy.cz

Website: www.sarovy.cz

Uzávěrka tohoto čísla: 31. 3. 2017

Copyright: © Obec Šarovy

Náklad: 50 výtisků, cena 20 Kč

e. č. MK ČR E 15185

OBECNÍ ZASTUPITELSTVO INFORMUJE

15. zasedání OZ, 16. 2. 2017

Je přítomno 7 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích. Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Plán rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje

OZ schvaluje podání žádosti o změnu Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Zlínského kraje.

Rozpočtové opatření

OZ schvaluje rozpočtové opatření č. 3/2016.

Závěrečná zpráva o inventarizaci

OZ schvaluje Závěrečnou zprávu o inventarizaci majetku obce za rok 2016.

Záměr obce č. 1/2017

OZ schvaluje záměr obce č. 1/2017 na pronájem prostor k podnikání ve vlastnictví obce Šarovy.

Úplatný převod nemovitých věcí

OZ schvaluje úplatný převod nemovitých věcí z vlastnictví obce Šarovy. Jedná se o části pozemku v lokalitě „Ulička“.

Hospodaření:

OZ bere na vědomí hospodaření obce k 31. 12. 2016.

16. zasedání OZ, 29. 3. 2017

Je přítomno 6 členů zastupitelstva, zasedání je usnášení schopné v souladu s ust. § 92 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích.

Jednání řídí starosta František Langr.

Body programu:

Revokace usnesení

OZ schvaluje revokaci usnesení č. 07/15/17 – úplatný převod nemovitých věcí z vlastnictví obce Šarovy ze dne 16. 2. 2017.

Úplatný převod nemovitých věcí

OZ schvaluje úplatný převod nemovitých věcí z vlastnictví obce Šarovy. Jedná se o části pozemku v lokalitě „Ulička“.

Směna pozemků

OZ schvaluje směnu pozemku p. č. 300/28 a část pozemku p. č. 279/2 za část pozemku p. č. 300/15 a část pozemku p. č. 279/8, vše k. ú. Šarovy.

Nominace na zápis do Seznamu nemateriálních statků tradiční lidové kultury ZK

OZ schvaluje nominaci „Tradiční hody s právem“ k zápisu na Seznam nemateriálních statků tradiční lidové kultury Zlínského kraje.

Smlouva o poskytnutí dotace – SDH Šarovy

OZ schvaluje smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce a poskytuje dotaci ve prospěch SDH Šarovy a pověřuje starostu k uzavření smlouvy.

Smlouva o poskytnutí dotace – TJ Sokol Šarovy

OZ schvaluje smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce a poskytuje dotaci ve prospěch TJ Sokol Šarovy a pověřuje starostu k uzavření smlouvy.

Smlouva o poskytnutí dotace

– Šarovská chasa, spolek

OZ schvaluje smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu obce a poskytuje dotaci ve prospěch Šarovská chasa, spolek a pověřuje starostu k uzavření smlouvy.

Rozpočet obce Šarovy pro rok 2017:

OZ schvaluje rozpočet obce Šarovy pro

rok 2017.

Střednědobý výhled

OZ schvaluje střednědobý výhled rozpočtu obce Šarovy na roky 2017 – 2019.

Hospodaření:

OZ bere na vědomí hospodaření obce k 28. 2. 2017.

KLUB SEN NA VÝLETĚ ZA EXOTIKOU

A kam jsme jeli? No, až do Brna, až do Brna, až do Brrrrna...

Když jsem v sobotním Právu, 4. 3. 2017, četla, že se v Brně koná po 13ti letech unikátní výstava orchidejí s motýly, napadlo mě, že bychom měli této příležitosti určitě využít. Kdo ví, kdy se zase bude pořádat?

V pondělí po pravidelném společném cvičení jsme se s určitostí, my sokolky, dohodly na zorganizování společného výletu za tou krásou. Akce byla odsouhlasena a nastalo organizování. Nechat vyhlásit, vytisknout pozvánky, obejít dědinu, pozvat přátele, zajistit autobus, objednat počasí a čekat, kolik nás bude. Bude nás alespoň na malý autobus pro 30 lidí?

Potvrdilo se, že nás bude víc. Nakonec i místa pochyběla. A v sobotu, 18. 3. 2017, jsme se v 8.30 od šarovské hospody vydali na cestu velkým pohodlným autobusem. V Březolupech k nám přistoupili zbývající účastníci zájezdu a doplnili poslední volná místa do počtu 51 osob. Jeli jsme v sestavě: rodiče, prarodiče a děti. Tak to má být a tak je to hezké. Směrem do Brna jsme jeli přes Buchlovské hory,

jako bonus jsme měli pohled na hrad Buchlov a jen pár kapek deště při jízdě autobusem.

Vše šlo přesně podle našeho plánu. V 10 hodin jsme stáli před branou arboreta Mendelovy univerzity v Černých Polích. Měli jsme velké štěstí, po zakoupení lístků jsme nemuseli čekat v dlouhé řadě netrpělivých a nervózních návštěvníků, ale přímo jít do čarokrásných skleníků a kochat se pohledem na zázraky přírody, zhlédnout krátký film o deštných pralesích a jejich ochraně a uchování, tolik potřebném pro život naší planety. Také jsme využili možnosti k zakoupení sukulentů a orchidejí. Řada z nás si vezla malou zelenou vzpomínku domů.

Po prohlídce výstavy a arboreta, byl čas na občerstvení, čas oběda. Pan řidič nás odvezl do centra města k Janáčkovu divadlu, kde jsme si na dvě hodiny dali rozchod. Kdo chtěl, se jen prošel městem, kdo chtěl, občerstvil se a někteří zvládli obojí.

Ve 14 hodin jsme se sešli v autobuse a nechali se vyvézt na Hrad Špilberk, dominantu města Brna s bohatým

kulturním programem. Každý, dle vlastního uvážení, si mohl zakoupit lístky a navštívit různé výstavy a expozice. Jedna skupinka se vydala na velmi zajímavou prohlídku kasemat dokumentující historii této vojenské pevnosti. Druhá na výstavu Nedělní korzování, kde byla zdokumentována doba přelomu 19. a 20. století, pravidelných nedělních procházek vyšňořených Brňanů v kloboučích a s hůlčičkami. Zkrátka připomenutí tzv. starých dobrých časů se všemi souvislostmi.

Další pak navštívili výstavu výtvarníka světového významu Viktora Vasarelyho, zakladatele popartu a obdivovali jeho dokonalou preciznost tvorby z doby, kdy nebyly počítače.

Nakonec jsme se všichni potkali v hradní restauraci, či vinárně u zasluženého kafička nebo dobrého vínečka.

V 16 hodin naše návštěva Brna končila. Na Špilberku foukal silný vítr, my jsme

dle plánu nasedli do autobusu, najeli na dálnici a svištěli k domovu. Chtěli jsme stihnout šarovský košť slivovice a některým se to také podařilo.

Co se zdálo nereálné, jsme zvládli skoro na jedničku a bude na co vzpomínat. Šarovští senioři si splnili svůj další sen. Poděkování patří panu řidiči za velkou vstřícnost a všem účastníkům za dochvilnost, čímž přispěli ke zdárnému průběhu našeho pokojného společného cestování.

Informace Klubu SEN o nejbližších akcích:

- 9. dubna 2017 se koná 9. modlitba Křížové cesty v Šarovech
- 22. dubna 2017 jedou důchodci z Březolup do Olomouce na Floru a Svatý Kopeček, je možné se přihlásit
- v dubnu chystáme šestidílný kurz cvičení s fyzioterapeutkou, termín včas

I taková nádhera byla k vidění v brněnském arboretu/foto B. Knotová

upřesníme

- v měsíci květnu chystáme výstavu ručních prací. Prosíme o vstřícnost při zapůjčení produktů vaší tvořivosti.

Uvažujeme i o prodejní výstavě. Informace včas poskytneme, sledujte, prosím, místní informační kanály.

Božena Knotová

DOBROVOLNÍ HASIČI JSOU SRDCAŘI

Šarovští dobrovolní hasiči letos v červnu oslaví 90. výročí založení sboru. Při této příležitosti přinášíme další z rozhovorů, tentokrát se starostou SDH Šarovy a současně jediným profesionálním hasičem v obci, Janem Soukupem. Rozhovor vedla Jana Fuksová.

Můžeš prozradit něco z programu letošního oslav?

Příprava oslav začala už v lednu, takže program máme sestavený. Začínáme ráno bohoslužbou, pak bude průvod obcí, ve kterém půjdeme v uniformách, se stříkačkou a dechovou hudbou. V rámci programu budou ukázky techniky a to novodobé i historické a také soutěž historických stříkaček. Součástí akce bude dechovka a atrakce pro děti.

Kolik má vlastně místní sbor hasičů?

Momentálně máme 53 členů, z toho 17 dětí. To je docela velká základna na tak malou obec.

Čím to je?

Myslím, že tím, že jsme aktivní. Hasičina u nás láká dospělé, kteří se ke sboru přidávají a mezi dětmi jsou zase potomci našich aktivních členů. Těch je tak patnáct až dvacet.

Jako profesionální hasič se s těmi dobrovolnými setkáváš často. Jak jsou na tom s vybavením a schopnostmi ve srovnání s minulostí?

Do dobrovolných hasičů se teď hodně investuje. Už jim finančně pomáhají nejen obce, ale i kraj a také stát prostřednictvím dotací. Proto si mohou pořídit lepší vybavení. Totéž se podařilo i tady v Šarovech. Díky dotacím máme částečně zaplacené hasičské auto, kalové čerpadlo, vybavení pro děti, vybavení pro hasiče jako je třeba oblečení. To hodně pomohlo.

A co se týče schopností u zásahu? Jsou na dobrovolné hasiče větší požadavky? Samozřejmě se na to více hledí. Hasič, který je ve výjezdové jednotce, musí mít schopnosti, pravidelně dělá zdravotní prohlídky, ale nejde to pochopitelně úplně srovnat s profesionálem. Na druhou stranu, za posledních deset dvacet let se to velice zlepšilo.

Jsou pro ně podmínky pro zásah přísnější?

Určitě. Jsou potřeba větší znalosti i vybavení. Už neexistuje jako před lety, že hasič chodil u zásahu bez přílby. Teď musí být patřičně oblečený.

Do jaké míry pomáhají dobrovolní hasiči profesionálům?

Myslím, že v mnoha případech velkou měrou. Už jen proto, že je potřeba velké množství hasičů a nás profesionálů tolik není. My přijedeme k zásahu čtyři, ale potřeba je například dvacet lidí. Proto

nás doplní právě dobrovolní hasiči. Pomáhají také v případech, kdy je potřeba požářiště hlídat dalších osm hodin. Na periferiích navíc u zásahu bývají většinou dřív než profesionálové, protože to mají blíž. Tedy, pokud jsou zrovna doma. Pořád je tam totiž to slovo dobrovolný, takže po nich nikdo nemůže chtít, aby vyjeli za každou cenu.

K jakému případu je naopak vůbec pustit nemůžete?

Třeba k zásahu na nebezpečné látky, kde je strašně důležitý výcvik, ochranné oděvy, detekční přístroje. Takové vybavení oni nemají. Nezasahují ani u dopravních nehod, kde je nutné vyprošťování osob a speciální přístroje, které také nemají.

Jak jsou na tom třeba s fyzickou a schopnostmi hasiči v Šarovech?

My jsme v kategorii, ve které se po nás chce, abychom byli schopní uhasit venkovní požár, zasáhli při povodních nebo živelních pohromách. Nikdo po nás nechce zásah uvnitř budovy s dýchacím přístrojem nebo u dopravní nehody. To, co po nás chtějí, to zvládáme perfektně. Hořící porost, spadlý strom nebo povodně, to umíme. Šarovská jednotka je na tom opravdu velice dobře.

Chybí vám nějaká technika?

Potřebovali bychom elektrocentrálu, ale jinak jsme vybavení na takové úrovni, na jaké potřebujeme být.

Kdy ses rozhodl, že se staneš profesionálním hasičem?

Když jsem se na základní škole rozhodoval, co budu studovat, hořela Lišaníkova kůlna. My jsme u toho zasahovali a mě to ovlivnilo natolik, že jsem se přihlásil na střední hasičskou školu. Byla v celé

republice jediná a hlásilo se na ni 150 žáků, přitom brali snad jen třicet. Byl to pro mě velký úspěch, když jsem se na ni dostal.

Byl jsi jediný ze Šarov, kdo chtěl takto pokračovat?

Byl jsem v generaci, kdy tady bylo družstvo, které objíždělo soutěže a všechno vyhrávalo a vozilo poháry. Já jsem byl nejmladší a ostatní kluci už pracovali nebo byli už na střední škole, takže to měli rozhodnuté. Já ne. Zájem o tento obor jsem měl asi největší.

Takže tehdy hasičský kroužek nebyl? Nebyl. My jsme se dali dohromady sami během dvou let, kdy jsme objížděli soutěže a pak jsme si řekli, že to chceme dělat na vyšší úrovni. Všechno jsme si ale museli sehnat sami, trénovali jsme sami. A začala osmiletá éra, kdy jsme postupně přivezli těch 130 pohárů.

Jak se to podařilo?

Měli jsme hlavně dobrý kolektiv. Kamarádský, ale i kritický. Dokázali jsme si jít společně za tím nejvyšším cílem. Běhali jsme i celorepublikovou extraligu, což bylo hodně časově i finančně náročné, ale zase nás to vedlo k tomu, že jsme několikrát vyhráli zlínskou ligu. Teď máme soutěžní družstvo kluků, kteří se také hodně snaží.

Jaký byl Tvůj nejkritičtější zásah coby profesionálního i dobrovolného hasiče?

U profesionálních je to každý, při kterém je nějaké úmrtí. Takových je sice minimum, ale není to nikdy příjemné. A při dobrovolných to bylo před třemi lety, když byly povodně. Přijel jsem od Zlína jako profesionální hasič a pak jsem se

dozvěděl, že vodu mám v domě i já. Tak jsem si hned vzal dovolenou a šel jsem z druhé strany zasahovat jako dobrovolný. To byl náročný zásah pro všechny místní hasiče.

Ale Ty jako profesionál musíš zvládnout všechno, ne?

Měli bychom být připravení na jakýkoliv zásah, kterých je velké množství druhů. Na všechno máme docela adekvátní vybavení, ale je to pochopitelně o dost složitější. V dnešní době ještě víc. Dnes už musíme zvládnout i zásah spojený s biologickými látkami, jako je ptačí chřipka nebo ebola. A také teroristický útok, při kterém třeba hrozí použití takzvané špičkové bomby.

Šarovský starosta SDH

JAK TO BYLO O FAŠANKU

Letošní fašank přivítal fašančáře pěkným počasím. Slunéčko zářilo a ohřívalo ještě zimní luft, muchy začaly vylézat a oprašovat křídla a kočky ležaly rozvalené na zápraží a nechaly si nahřívát břuch.

Aj fašančarom sa také počasí líbilo. Už o deváté sa začaly slézat za mostem v uličce, aby jako prvního mohli navštívit veleváženého pana starostu. Pravda, jeden potulný muzikant, kerý si špatně natáhl budík, došel už o půl deváté, ale tož radši dřív než vůbec. Mezi maskama nechyběly ty tradiční, vypasení medvěd, docválal aj kůň, nejací šašci, cigáné, tetky aj víly, smrtka a další a nechyběla ani skoro celá zemská veterinární správa.

Po devátéj hodině sme vyrazili ke starostovi. Starosta měl nachystané, jak kdyby měl vdávat ceru. Ale co, fašančaré sa mosíja před dluhým dnem nasnídat.

Dopolední část si nejvíc užíval kůň. U Hubáčkového sa konečně mohl proběhnout v pořádnéj ohradě a u Hrnčířového zežral zbytky zhnílého sena a tož na horním konci už s ním velice nic nebylo. V půlce obchůzky pak úplně ztratil hlavu a nepomohla ani injekca od veterinára. A tož sme ho v uličce moseli utratit.

Ale to nebyla jediná ztráta. Klarineták si rozkúsl plátek na klarinetu, tož ještě druhý deň měl mezi zubama třísky. Na zábavu dorazil rozespálý. Optal sa, co je to za ples a když zjistil, že fašank, tož si nechál nalét deci červeného a do půl noci ucucával.

Baba Jaga sice dochodila obchůzku až do konca, ale potom sa taky ztratila a od té doby ju nikdo neviděl. Zostalo po ní enom koště a mastné fleky na cestě. Tož třeba sa ukáže o Filipojakubskéj noci.

Ani zemská veterinární správa nekončila

Skoro všeci šarovští fašancáré/foto D. Fejt

v plném počtu. Na poledně sa všeci úředníci ztratili, lebo nejsú zvyknutí robit přescas, a zostál enom ředitel. Ten našťestí zachránil čest úřadu, lebo obchůzku dochodil až do konca a kromě kurníku, kerý ztratil kdesi na horním konci, sa vrátil dom celý.

Večerní zábava sa letos poprvé konala pod taktovkú Šarovskéj chasy. Muzika dojela a oproti loňsku hrála, tombola byla bohatá, šak prakticky každý návštěvník si odnášal nejakú výhru, k jídlu aj k pití bylo co. Pravda, počet návštěvníků byl průměrný, a to to eště zachraňovala rodina Sukupova, která až na Šimona byla v plný zstavě. Díky jim.

O půl jedenáctéj nastalo to, na co sa nekerí těšili a nekerí radši netěšili. Šak dobře věděli proč. Pochovávání šarovské (mimi)basy a čtení hříchů šarovských občanů. Napětí a nervozita v sále, jak když u

Babišů vyplňují daňové přiznání. Pravda, tak hříšnú dědinu ani Jan Drda neviděl. Dá sa říct, že Dalskabáty sú oproti Šarovám eště hotový ráj. Organizátorům sa zešlo tolik hříchů, že to moseli protřídít, aby sa vůbec lidi dostali do konca víkendu dom. A aj tak bylo hříchů požeňnaně a snád' v každéj chalupě sa našel nekdo, kdo měl nejakú tu kaňku na duši.

Súdě podle toho, že na organizátory zatím nedošlo žádné trestní oznámení ani žaloba a chalupy jim zatím stójí, tož to hříšníci vzali s humorem. A to v dnešní době také není pravidlem, tož díky ludé milí a hřešte dál.

Jak bylo po obradu, ludé eště potancovali a došlo na tombolu. Moderátor vytipoval deset nejzajímavějších cen a ty pak nechal vylosovat. Šťastným výhercom gratuloval a slúbil, že každého návštěvníka osobně vyprovodí dom a popřeje mu dobrěj noci.

Zvládl odhadem tak půlku. Pak sa mu začalo šfukat a tož byl radči zavčas sám sebu také vyprovozený.

Tož snáď sa fašankový večer všeckým zúčastněným lúbil a ti, co ho zaspali, si rvú vlasy, že tam nebyli. No, šak další rok budú mět druhú šancu. Ke koncu, jak už to tak bývá, sa slúži poděkovat. Tož jednak děkujeme panu starostovi a tetě hospodskéj, jednak děkujeme hasičom a chase a zvláštní poděkování a obdiv zaslúži

jmenovitě aj David Fejt, kerý v sobě objevíl básnickú dušu a hříchý rýmoval jak Wolker na Svatém Kopečku. Tož nechť mu to vydrží aj do dalších rokú.

A snáď sa v příštím roce sejdem na fašankovéj zábavě ve stejném ale radši ve větším počtu, ať sa potom tak jak letos nemosí kvůli nekerým jedincom konat repríza „čtení hříchú šarovských občanů“. Tož tak!

Petr Bernatík

Obchůzka je dlúha a tož je člověk rád, že može posedět/foto Z. Bernatíková

ZIMNÍ SPÁNEK PRO MLADÉ HASIČE NENÍ

Ani v zimním období naše družstva mladých hasičů nezahálela. Na hasičské zbrojnici trénovala techniku vázání hasičských uzlů a zúčastnila se několika ulovacích soutěží.

Starším žákům se nejvíce dařilo na soutěži v Mysločovicích, kde získali 3. místo. Mladším žákům se povedla soutěž ve Vítonicích, kde obsadili rovněž 3. místo.

V přeboru jednotlivců našim žákům

nejlépe vyšel závod ve Vítonicích, kde v kategorii starších žáků vybojovala Míša Kovačiková 3. místo a mezi mladšími žáky brala dokonce 2. místo Kateřina Polanská. Všem našim reprezentantům děkujeme a gratulujeme k pěkným výsledkům.

V následujícím období už se naši malí hasiči pomalu přesunou „do terénu“, o jejich výsledcích vás samozřejmě budeme informovat v dalších číslech obecního zpravodaje. Tož děcka, ať se vám na vzduchu daří.

Jaroslav Křen ml.

Šarovské medailistky - Míša Kovačiková a Katka Polanská

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2017

Charitativní Tříkrálová sbírka, která se každoročně na Šarovech koná, letos zaznamenala rekord co do výše vybrané částky. Letos se vybralo 9.276,- Kč. Všem dárcům děkujeme. V přepočtu na obyvatele patří Šarovy mezi nejštedřejší dárcy. Každý rok se vybraná částka zvyšuje, stejně to pak platí i pro

celou Českou republiku. Největší poděkování od nás letos patří rodičům malých koledníků, kteří bez váhání vystrčili své děti ze dveří do tuhých mrazů a poslali je koledovat. Když vycházela skupinka tří králů a doprovodné družiny na horním konci Šarov, ukazoval teploměr dvacet

stupňů pod nulou. Majka Machalová je po cestě rozehřívala teplým čajem, a tak to všichni zvládli bez omrzlin. Až na Petu Machového, který nám každý rok se sbírkou ochotně pomáhá. Asi nepil teplý čaj.

Letos k nám přibyl další král, Radvan Kostka, který byl koledováním tak

nadšený, že už se prý nemůže dočkat dalšího roku.

Pokud by se k nám chtěl ještě někdo přidat, bereme děti na koledování od šesti let.

Ještě jednou děkujeme všem, kdo přispěli do pokladniček.

Soukupovi

Koledovat byla letos těžká řehole/foto D. Soukupová

NEJLEPŠÍ VÝSLEDEK ŠAROVSKÉHO PING-PONGU

Velkým úspěchem byla letos zakončena v pořadí již třetí sezona našeho áčka ve třetí lize stolního tenisu. Ač začátek sezony nebyl zrovna excelentní, tak konec byl sladký. Družstvo ve složení Karel Bojko, Vítězslav Račák,

Petr Jahůdka, Lubor Křen a Jan Plhák se postupně zlepšovalo a ve velmi silné konkurenci severomoravských družstev se neztratilo. Oddíly Ostravy, Opavy, Orlové či Frýdku - Místku nejsou žádnými nováčky soutěže.

Šarovský tým však ukázal, že patří mezi přední celky třetí ligy. Hovoří za to samotné výsledky, především však vítězství na půdě Siko Orlová, vítěze soutěže. Rovněž v utkání s druhou Opavou na půdě soupeře kluci sahalo po vítězství až do stavu 8:7. Nakonec však po boji podlehl 10:8. Ale i to je důkaz, že kvalita našich hráčů je

1. TTC Siko Orlová B	22	18	1	3	0	207:144	59
2. KST Slezan Opava	22	16	1	5	0	201:118	55
3. TJ DDM Valašské Meziříčí	22	13	3	6	0	186:152	51
4. TTC Poruba Ostrava	22	12	3	7	0	184:149	49
5. TJ Slezan Frýdek-Místek	22	12	4	5	0	184:152	49
6. TJ Sokol Šarovy	22	11	3	8	0	183:161	47
7. TJ Chropyně	22	8	3	11	0	161:183	41
8. TJ Ostrava KST D	22	7	3	12	0	150:176	39
9. TTC Pramet Šumperk	22	8	1	12	0	138:186	39
10. TJ Sokol Kostelec	22	5	3	14		134:198	35
11. TJ Sokol Brušperk	22	3	3	16	0	134:206	31
12. TJ Rožnov pod Radhoštěm	22	2	4	15	0	112:209	29

To naše béčko mělo jiné problémy. Celou sezonu se potýkalo s personálním obsazením družstva. Absence hned několika hráčů od začátku soutěže z důvodu nejruznějších zranění, byla znát na výsledcích. Nebýt výpomoci Lubora Křena, tak by se soutěž asi nepodařila zachránit. Záchrana byla sice o malinký kousek před dotírajícím Zlínem, ale nakonec vyšla. A to i přes to, že ze soutěže sestupují tři družstva. 9. místo tak bylo v letošní sezóně maximem. Krajská soutěž I. třídy je druhou nejvyšší soutěží v kraji a musíme sebekriticky uznat, že kvalita hráčů v béčku není bez pomoci „shora“ momentálně udržitelná. Do další sezóny proto musíme zvážit, jakou cestou se vydáme. Okresní soutěže dopadly z pohledu

vysoká. Konečné šesté místo v tabulce se sice nemusí zdát jako výrazný úspěch, v kontextu toho, že se šarovští borci nakonec umístili pouhých osm bodů od play off, je však důkazem toho, že soutěž byla vyrovnaná a těžká. Gratulujeme všem hráčům za skvělý výsledek a za reprezentaci naší obce za hranicemi kraje.

našich družstev C a D co jejich umístění naprosto odlišně. V regionální soutěži II. třídy céčko měl být štikou soutěže a také bylo. Pokud se sestava hráčů sešla v optimální síle, byla schopna porazit kohokoliv. Bohužel, ne vždy nastoupil C-tým kompletní. A tak se v sezóně střídaly hladké výhry nad prvními týmy se snadnými prohrami se slabšími soupeři. Na vině byla nejen velká marodka klíčových hráčů, ale také jejich (vynucená) účast v zápasech vyšších soutěží. Přesto všechno může panovat s umístěním v horní polovině tabulky spokojenost.

To děčko v regionální soutěži III. třídy nemělo moc šancí na solidní umístění. Začátek nebyl až tak špatný. Po remíze a výhře však již Děčko žádný výrazný

úspěch nezaznamenalo. Soupeři zkrátka byli nad síly našich borců a jen poctivý trénink nestačil. Poslední místo znamená sestup do nejnižší třídy regionálních soutěží našeho okresu.

Byla to dlouhá a náročná sezona. S velkým úspěchem ve 3. lize a s neúspěchem v nejnižších patrech soutěží. Ale po zaslouženém odpočinku se vrhneme plni elánu do následující sezony.

Na závěr bych chtěl poděkovat starostovi obce Šarovy i celému zastupitelstvu za podporu naší jednotě a našemu sportu. Bez podpory obce by bylo nemyslitelné takovéto soutěže v tomto rozměru vůbec konat. Děkujeme všem hráčům i příspěvovatelům, sponzorům a všem lidem obce za podporu a fandění našemu malému sportu.

Robert Gajdůšek

LYŽOVAČKA NA KYČERCE

Po roce se uskutečnil lehce sportovní zájezd „Šarovská lyža“, který si nenechalo ujít 25 účastníků od těch nejmenších až po ty největší. Letos se i díky nedostatku volných sobot vyrazilo až 4. března 2017 a i když sněhu bylo dost, jeho kvalitu ovlivnily předjarní teploty vysoko nad bodem mrazu. Za letošní ročník se zaslouží poděkovat šarovskému instruktorovi Tomáši Šústkovi, který hodně času a

trpělivosti věnoval nejmenším začínajícím lyžařům.

Na otázku „Co se ti nevíce líbilo na zájezdu?“ odpověděla sedmiletá lyžařka Veronika: „Kotva, malý svah, kde můžu jezdit sama, známí lidé ze Šarov a dobrá nálada“. Poslední dvě slova tak asi nejlépe vystihují atmosféru zájezdu, i když lyžování letos bylo spíše doprovodným programem.

D. Fejt

DESÁTÉ KOŠTOVÁNÍ

Jubilejní 10. ročník koštu slivovice se uskutečnil v sobotu 18. března 2017. Podle očekávání byl počet odevzdaných vzorků především kvůli loňským květnovým mrazům a následné malé úrodě menší než v minulosti. I tak byla většina vzorků loňských, patrně díky dovozu ovoce ze zahraničí. Do koštu se přihlásilo 25 trnkových a 10 pálenek z ostatního ovoce. Jejich kvalitu přišlo posoudit 24 „odborníků“. Letos se degustátoři trnkové kategorie rozdělili do dvou skupin, z každé postoupily tři nejlepší vzorky do velkého finále, o kterém rozhodvalo šest vybraných koštérů. Ovocné vzorky hodnotili všichni degustátoři. V trnkové kategorii zvítězil D. Fejt, druhý byl P. Bernatík a třetí místo bral L. Duda (Březolupy). Ovocnou kategorii ovládly meruňky, nejlahodnější měl J. Hájek (Březolupy), za ním skončil L. Křen a R. Šimík.

„Vzorek do koštu dávám každý rok, tak jako většina pravidelných

účastníků, zatím nejlepší umístění bylo třetí místo z roku 2010“ prozradil letošní šampion D. Fejt v rozhovoru pro regionální tisk. „Vítězný vzorek je z roku 2013 a už jednou v koštu soutěžil. Bylo to v roce 2014 a myslím jsem tenkrát, že vyhraje, ale skončil 9. z 35 vzorků. Loňskou slivovicu jsem neměl, tak sem ju vzal znovu na košt. Trnky na kvas byly šarovské, a jelikož jsem s toutu slivovicou zapíjal dceru, bral jsem na košt skoro poslední půllitr. I když jsem jeden z hlavních pořadatelů, můžu čestně říct, že regularnost soutěže neutrpěla“, přesvědčoval letošní vítěz trnkové kategorie. Rodinnou atmosféru koštu zpříjemnila Horňácká cimbálová muzika Martina Kománka.

Závěrem bychom chtěli poděkovat našim manželkám za kompletní servis degustátorům nejen při koštu a obecnímu úřadu za desetiletou podporu koštu.

Připojujeme přehled šampionů:

ROK	TRNKÁ	OVOČNÁ
2008	Křen J. st.	-
2009	Rochovanský O.	Šimík R.
2010	Loubal M. (Zlín)	Batoušek Vl.
2011	Buchta L. (Bohuslavice)	Batoušek Vl.
2012	Šimík R.	Dominec M. (Bohuslavice)
2013	Strejček J. (Zlín)	Křen L.
2014	Soukup R.	Křenová B.
2015	Soukup D.	Šimík R.
2016	Křenová B.	Duda L. st.

Nejvíce vzorků bylo odevzdáno v roce 2012 a 2014, kdy degustátoři hodnotili celkem 48 slivovic.

D. Fejt

Letošní stupně vítězů Šarovského koštu slivovice/foto MF

JAZYK ČESKÝ MATEŘSKÝ - III. ČÁST

Vážení občané šarovští, minule jsem slíbil, že se zmíním o chybách, které činí veřejní mluvci, kteří jsou pro nás mluvními vzory.

Začnu zajímavostmi, které jsem během mnoha roků sesbíral. Uvedu jen některé. Máme v našem jazyku dvě výslovnostně obtížné souhlásky. „H“ a „J“. Když na ně řečník nedá pozor, může způsobit vznik nových a nečekaných významů: „Výherci děkuji a věřím, že ho víra (výhra) potěší; jsou tu roby (hroby) z pátého století ve tvaru lodi; studenti hodlají opět výt (vyjít) do ulic; vy poťte (pojďte) se mnou...“

V mluvené formě jazyka máme tak zvaný ráz. Což znamená, že každé české

slovo začínající samohláskou musí zaznít ostrým hlasovým začátkem – rázem. Nesmím říct: „Jedu do Olomouce“ nebo „Blížím se k Olomouci“; musím říct: „Jedu do Olomouce“ nebo „Blížím se k Olomouci“.

Když tuto zásadu nedodržím, vznikne jakýsi pavýznam: „Odpověď se skrývá podáčkem (pod áčkem); o dětech věřím, že je nosí čápa vrána (čáp a vrána); má lepší chuťanové balení (chuť a nové); otevřel okno uauta (u auta); užtamasi budeme (už tam asi); jde orubalíc téhož (rub a líc)“.

Zajímavá jsou také použití českých předpon před cizími a z cizích jazyků

přejatými slovy: nainfikovat = nanakazit; zastabilizovat = zazajistit nebo zaustálit; vykomunikovat = vydomluvit nebo vyhodnotit; vyselektovat = vyvybrat; nakorigovat = naopravit nebo nanapravit nebo naupravit. Pak se stane, že se v televizi dozvíte, že: „Naši redaktoři mají informace řádně vyzdrojované, fotbalisté jsou vykartováni nebo vyautováni, soubory v počítači jsou zaheslované. Líbí se vám tato nová slova?

Dost často zaslechnu hovořit lidi, kteří se patrně domnívají, že jejich řeč zazní zajímavěji nebo vznešeněji, když použijí skupiny slov, v nichž místo správné samohlásky „A“ použijí „E“. Říkají: eventuelně, manuálně, percentuelně, familierně a podobně. O takových lidech říkám, že jsou „intelektuĚlové“ a „speciĚlisté“. Stačí se podívat do slovníku Pravidel českého pravopisu a zjistit, že se má jednat o intelektuály a specialisty mluvící o eventuální možnosti, manuální práci, procentuálním vyjádření, familiárním jednání. Ještě lepší by ale pro Čecha mělo být použití českých slov a mluvit o případné možnosti, ruční práci, procentuálním vyjádření, rodinném nebo důvěrném jednání.

Nesprávným zabarvením samohlásek vznikají zajímavé změny výrazů. Třeba Pražáci říkají „I“ a vy slyšíte „E“. Tak se dozvíte, že: „Budete se cítit přerozeně; o to se postarali naši perotechnici; hrozili jim únosem sena; je to přece cudná děvka; k protestu se připojil skoro všechen přítomný led; železo tváříme tímto mohutným lesem; hráč lehce tečoval meč; čekám už celou dobu a někde někdo; na tento zápas mám dobrý tep...“.

Teď jsem si vzpomněl opět na profesora Volka, který nás učil češtině na průmyslovce. Řekl: „Když přijдете do prodejny masa a na váze uvidíte nápis – Vážíme v čisté váze – řekněte prodavači, že byste ho pěkně hnali, kdyby vážil ve špinavé váze (správně je: vážíme čistou váhu), když přijдете do železářství a prodavač vám řekne, že požadované zboží ještě nevyskladnili, požádejte ho, aby byl tak laskav a přišel vám vypopelnit kamna“.

Také zmiňoval určitý nádech arogance v projevech veřejných mluvčů, kteří zneužívají osobního zájmena „já“, když neustále opakují: „já vás vítám, já vám představím, já vám přeji...“. Tvrdil, že se to nehodí, už proto, že nikdo není nenahraditelný. „Já“ mohu upadnout v zapomnutí, přestože jsem si o sobě myslel kdovíco.

Když se pan profesor vyjádřil ke způsobu veřejného projevu, doporučoval, aby řečník: 1) pokud je schopen mluvit na dané téma spatra, aby si pořídil soupis tematických bodů, aby na nic nezapomněl a přitom navázal s posluchači intenzivní vizuální kontakt. 2) není-li schopen mluvit spontánně a má text projevu napsaný, pak jej má důsledně číst a nepokoušet se o kontakt s posluchači pohledem, protože tím se stane projev přerývaným a neustálé střídání pohledu do publika a do textu je velmi nehezké.

Drobných chyb v mluvním projevu se jistě občas dopustí každý. Nikdo není neomylný. Ale v jednom ohledu je náš národ už asi beznadějně zkažený. A to ve skloňování číslovek. Ale o tom až příště.

Pavel Leicman

HISTORIE ŠAROVSKÉHO MLÝNA

Bývá zvykem, že se v Šarovci pravidelně objevují témata, která nám z různých úhlů pomáhají získat přehled o historii našich předků a to nejen těch šarovských. Ani první letoší číslo Šarovce nebude výjimkou.

V minulých zpravodajích jsme již stačili poznat život šarovských sokolů i vzpomenout na útrapy druhé světové války, která se dotkla přímo Šarov. Dnes však nahlédneme do historie ještě o něco málo starší a to v souvislosti s běžným životem v Šarovech a budovou, která toho patrně zažila nejvíce.

Zřejmě nejstarší stavbou na dnešním území obce je totiž budova bývalého vodního mlýna. Jeho historie provázela naši obec prakticky po celou dobu její „novodobé“

existence. I to byl důvod k sepsání stručné historie jednoho z významných objektů obce, který byl v minulosti důležitý nejen pro život zdejších obyvatel ale i širokého okolí.

Údaje o historii šarovského mlýna a jeho mlynářů jsem čerpala z „Dějin obce Šarovy“ od kronikáře Antonína Světlíka, z „Historie šarovské školy“, z archivu v Uherském Hradišti a z okresního archivu ve Zlíně – Klečůvce.

Nejstarší zmínku o šarovském mlýnu vypsál v minulosti ze Zemské kroniky v Brně Antonín Světlík. Jedná se o dochovaný zápis žaloby a soudního sporu z roku 1488 mezi Jakubem ze Šarova a Krumsína a Janem Heraltem z Kunštátu o šarovském mlynáři, z čehož tedy vyplývá, že mlýn v té

Budova Šarovského mlýna z roku 1922

době již existoval.

Další zmínka o šarovském mlýně se později uvádí ve školní kronice: „První číslo má uvedený již mlýn, před nímž přesticu stojí kamenný kříž, jež postaviti dal praděd nynějšího majitele Matěj Hruboš v roce 1759 na památku své zemřelé dceři“. V roce 1770 nařízením císařovny Marie Terezie bylo na území Rakouské říše provedeno číslování domů. Vojáci, nebo vrchnostenští úředníci nanášeli barvou čísla přímo na zdi domů. Hrubošův mlýn jako nejdůležitější objekt v obci dostal č. 1. Od něj pokračovalo číslování dalších domů.

Další zpráva o mlýně je z roku 1783, kdy byla za mlynáře Martina Hruboše z č. 1 zrušena povinnost mletí obilí v mlýnech, kam byli poddaní poukázáni.

V roce 1789 byla zrušena i povinnost mletí v panských mlýnech vlastního panství. Další údaj o mlynáři z roku 1789 je v „Sumáriu stavu, zjištěných osobách, daňových archivů u obce Šarovy“.

Martin Hruboš, č.1 – rozepsána plocha orné půdy, louky a jiné údaje o majetku pro panství Napajedelské.

V roce 1820 v „Seznamu domů, jednotlivých čísel vlastníků obytných místností pro domovní daň“ je u Martina Hruboše uvedeno: mlýn, dvě místnosti, daň 20 krejcarů.

Martin Hruboš byl majitelem mlýna až do roku 1849.

V roce 1849 - 1870 se uvádí na šarovském mlýně Antonín Hruboš, manželka Terezie, děti Vincencia a Antonín. O mlynáři Antonínu je záznam, že měl v roce 1850 k vrchnosti Napajedelské povinnost platit dědičnou daň 3 zlaté a 12 krejcarů, polní činži 3 zlaté a 14 krejcarů a 4/10 krejcarů,

za dřevo 2 zlaté. Celková hodnota povinností byla 5 zlatých 14 krejcarů a 4/10 krejcarů. Protihodnota vrchnosti byla dodání 1 sáhu dřeva v hodnotě 1 zlatý a 42 krejcarů.

O rodině mlynáře je psáno rovněž ve školní kronice Šarov a ve farních knihách březolupských: „V letech čtyřicátých učiteloval na šarovské expozituře březolupské školy Valentin Panák z Veselíčka u Lipníka. Týž bydlel zde několik let, načež se dostal do Zlámance, kdež zůstal asi 3 léta“. V roce 1849 se Valentin Panák zde oženil. Jak totiž z farních knih březolupských vyplývá, byli v Březolupech dne 18. února oddáni: Valentin Panák, syn Jana Panáka, podruha z Veselíčka a Kateřiny, dcery Václava Chodila, domkaře z Radvanic, stár 26 let, a Vincencia Hrubošová, dcera po Antonínu Hrubošovi, mlynáři ze Šarov a Terezie, dcery Tomáše Mikla, čtvrtníka z Březolup, stará 23 let“.

23. března 1849 se jim narodil syn Antonín Panák, který následujícího roku 10. listopadu zemřel. Dne 18. března 1851 se pak narodila dvojčata Antonia a Josefa. Otec Valentin se v roce 1851 dostal na výpomoc do Jankovic, ale jen na kratičkový čas, protože při zápisu svých dítek Antonie a Josefy je jmenován v matrice Březolup pomocníkem v Jankovicích.

Dík zápisům ve farních knihách jsme poznali část života mlynářovy dcery Vincencie. Je třeba dodat, že šarovská expozitura březolupské školy byla ve mlýně č. 1 v domku pro výminkáře, který stával vedle kamenného kříže před mlýnem a také v domku č. 2, č. 8 a č. 16.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ

Libuše Langrová

NAŠE PŘÍRODA

Měsíc leden – letošní si opravdu zaslouží pojmenování „měsíc ledový“.

Projevil se tak už svého prvního dne. Mrzlo, stromy a keře byly ojíněné jako v pohádce. Přivítali jsme nový rok 2017. Už i naši předkové dodržovali novoroční tradice. Chodilo se koledovat s famfrnochem: „Famfr, famfr, famfrnoch, nastává nám nový rok“, nebo trnkovým proutkem ozdobeným rozinkami, hráškem, pentlemi a podobnými pestrostmi. Hospodář ho od dětí kupoval za sladkosti a na jaře jej zapíchl k poli, aby vše dobře rostlo a vyhnuly se jeho hospodářství především nejrůznější rozmary počasí.

6. leden „na Tři krále“ byl den o skok delší, ale sněhu, mrazu a větru bylo dost. Neodradilo to naše milé koledníky, kteří dodrželi tradici. Ve sněhu a mrazu koledovali s úsměvem, za což jim budiž díky. Mrazy se stupňovaly, klesly místy až na 20° C pod bod mrazu. Co nám dělalo radost v těch mrazivých dnech, bylo sluníčko, pozdravilo každý den. A čeho nám bylo líto? Našich malých i větších

opeřenců a lesní zvěře. Všechny druhy sýkorek od babek až po úhelničky se slétaly do krmítka. Nejvíc si tam liboval brhlík, sýkorky musely čekat, až se nazo-be. Ale rozuměly si a nehádaly se.

Koho jsem v letošní zimě u chalupy postrádala, byl strakapoud. Vrabci švitořili i v zimě. Přespávali v břechtanu, o stravu se dělili u sousedů se slepičkami.

Dva kosové a jedna kosice společně zobali, byli kamarádi. Až přijde doba námluv, budou sokové.

Měsíc leden splnil své poslání – ledový a sněhový. Sněhovou peřinu a mrazivé dny i noci předal svému nástupci.

Měsíc únor – bílý, posílil pole i zahrady. Nestačilo mu, co mu předal leden. Chumelilo a chumelilo a také mrzlo. Slunečných dnů bylo méně, byly i deštivé a hodně větrné. Ale den byl už o jednu hodinu delší.

14. únor – sv. Valentínek – Jara tatínek, letos opravdu nebyl.

Co říká legenda o sv. Valentýnu? Světec se ve vězení zamiloval do dcery

Famfrnoch - starodávňý český rytmičký hudební nástroj původem z Chodska

Drozd zpěvný - posel jara
zdroj: www.zavodarnou.estranky.cz

žalářníka. Před popravou jí zanechal dopis s vyznáním lásky. Od toho se odvozuje vyznání lásky, přátelství a darování květin – valentínek.

24. únor – podle osmero ročních časů začíná Předjaří. A opravdu začalo. Sv. Matěj podle pranostiky ledy láme, a ten letošní tomu dostal. Ledy odpluly, mrazík byl noční, krásný prosluněný den blížícího se fašaňku. Traduje se také první matějská pouť. První rašící jarní květiny. Také poletující páry ptáčků, kteří se domluvili založit ptačí rodinku. A na potoku starousedlíci – pár kačenek.

Bude pravdivá únorová pranostika „V únoru prudký severníček – hojně úrody bývá poslíček“?

Měsíc březen – představil se nám jako předjarní. Dny se prodloužily až o 1 hodinu a 56 minut. Někdy slunečné, deštivé, severně větrné.

Noční mrazíky se nelíbily rašícím stromům ani rozkvetlým květinám, ani včeličkám, které sbíraly jarní pyl.

Líska obecná – *Corylus avellana* s rozkvetlými jehnědami lákala včelky na lískový pyl. Přejme jim, ať mají více slunečných dnů, více rozkvetlé přírody. Díky jejich pilné „sběratelské“ činnosti nám dopřávají vzácný dar – med pro zdraví a dobrou pohodu.

Ptáčci zpěváci zimu přečkali, rozloučili se s krmítky, poděkovali za zimní péči a odlétli do zahrad a k potoku, kde se budou zdržovat a zakládat ptačí rodinky.

Přivítala jsem se s drozdem zpěvným – *Turdus philomelos*, který se vrátil na několik měsíců „domů“. Je kamarádký, dá se s ním i pohovořit. Jeho zpěv připomíná zpěv kosa černého, hlavně za ranního

šera a soumraku z vyvýšených míst. Kos už má i paní kosici, společně poskakuje po zahradě, určitě mají hnízdo pro potomky.

Šťastný návrat přejeme i dalším tažným ptákům, kteří se k nám každé jaro vrací.

Nad lesem a skálou krouží v páru káně lesní. Můžeme se těšit na pískání kánátek, až vyletí na svůj první let.

Na potoku je změna. S jednou kačkou plují a dvoří se dva kačeři. Jak to dopadne, uvidíme. Domovské právo u potoka má skokan hnědý (*Rana temporaria*) a ropucha krátkonohá (*Bufo calamita*). Skokan se ve vodě zdržuje v době páření už koncem února. Jinak se vyskytuje i daleko od vody, je to samotář.

Ropucha je dobrý a rychlý běžec, je společenská, vidíte ji u potoka a brzy nato u dveří u chalupy, kde i často přespává.

Na hady, ještěrky a štíry si musíme počkat, podle pranostiky až na sv. Jiří, kdy vylézají z díry – 24. dubna.

12. březen – sv. Řehoř – patron školáků. Ještě v minulém století otvíral školní slavnost, při které průvod dětí podobný vojsku s anděly chodil koledovat. Dostávali obilí, sušené ovoce a zeleninu. Z výslužky paní učitelová uvařila pohoštění a zbytek náležel učitelovic rodině k platu.

19. březen - sv. Josef s tváří milou, končí zimu plnou. Tichý pokorný pomocník a ochránce řezbářů a stolařů.

20. březen – jarní rovnodennost – první jarní den. Prožívejme jarní měsíce v rozkvetlé přírodě v pohodě, radosti a vníme vše krásné kolem nás.

Svátky jara – Velikonoce – ať jsou radostné, přeje Libuše Langrová

BLAHOPŘEJEME

Vladimír Ambrůz

10. 3. 2017 - 70 let

CO NÁS ČEKÁ

8. 4. 2017 – akce „Uklidme to společně“ – SDH Šarovy spolu s SDH Lhota se rozhodly společnými silami uklidit cestu vrchovou od Lapače až po Lhotu, více informací naleznete na webových stránkách obce.
9. 4. 2017 – 9. modlitba Křížové cesty v Šarovech
22. 4. 2017 – senioři z Březolup spolu s klubem SEN šarovských seniorů pro vás připravují zájezd do Olomouce na výstavu Flora 2017 spojenou s návštěvou Svatého Kopečku
29. 4. 2017 - Pálení čarodějnic – již tradiční akce nejen pro malé čarodějnice
- duben 2017 – šestidílný kurz cvičení s fyzioterapeutkou – pořádá klub SEN
14. 5. 2017 – Den matek – poděkování maminkám, že jsou
- květen 2017 – výstava ručních prací – pořádá klub SEN
4. 6. 2017 – 17. ročník soutěže v požárním útoku „O melúnový pohár“
17. 6. 2017 – Oslavy 90. výročí založení SDH v Šarovech spojené s již tradičním setkáním šarovských rodáků. Nejen k poslechu ale i k tanci budou hrát Provodovjané, později také kapela Rocksoar.

